धर्ममुत्सृच्य युयुष्युध्यमानेन धर्मतः। नरेन्द्रपुचाः प्रखेदजलक्किकाननाः समं ॥ १३ ॥ विवाध कश्चिदायौष्टेः कश्चित्रिक्टेर कार्मुकं। ध्वजमखापरी बायोन्छिन्वा भूमावपातयत् ॥ १४.॥ जब्रुरन्ये तथैवाक्षान् वभज्जुसापरे रयं। गदापातेनाथवान्ये बाबैः पृष्ठमतादयत्॥ १५॥ क्रिके धनुषि सक्रोधः स तदा ऋपतेः सुतः। जग्राहासिं तथा चर्म तदप्यन्येन पातयत् ॥ १६ ॥ क्रिकासिचर्मा जग्राच स गदां गदिनां वरः। तामणन्यः चुरप्रेण चिच्छेद छत्रस्तवत् ॥ १७॥ अन्ये शरसइस्त्रेण शतेनान्ये नराधिपाः । विभिदुः कोष्ठकीकृत्य धर्मयुद्धपरासुखाः॥ १८॥ स विच्चलः पपातीर्थ्यामेको बच्च भिरिह्तः। राजपुचा महाभागा बबन्धुस्ते च तं ततः ॥ १८ ॥ तमधर्में ते सर्वे यहीला दपतेः सुतं। विशालेन समं राज्ञा वैदिशं विविशुः पुरं ॥ २० ॥ **हृष्टाः प्रमुद्ति। बद्दन्तमादाय ऋपात्मजं।** स्वयभ्वरा च सा कन्या न्यस्ता तेन ततः पुरः ॥ २१ ॥ पुनः पुनञ्ज पिचीका तथापि च पुरोधसा। श्रालम्बतामिति वरी यस्ते राजसु रोचते ॥ २२ ॥ यदा सा मानिनी कष्टित जग्राइ वरं मुने। तदा पप्रच्छ दैवजं विवाहामें नरेम्बरः ॥ २३ ॥